

నాను అవగిగే ఏనూ అల్ల అన్నో రీతిల్ల బదలాగిథ్యాటు. అల్లిగే ఎల్లా మురిదుబిధిత్వం. ఇద్దక్కిథ్యాంతే ఒండే దిన తండె తాయి ఇబ్బరన్ను ఆళ్ళిచేంటిల్లి కళ్లుదుకోండు అనాథనాదవను నాను. అమ్మ నన్న జిఎవనదల్లి బందాగ కేగే బిధ్యు చూరుచూశాద నన్న జిఎవనవన్ను మత్తే హేక్కి కట్టికొళ్ళలు సాధవాగిత్తు. ఆదరే అవభు బహాల క్రూరవాగి హింసి మత్తే నన్నన్న దుబిద కూపస్తే తల్లిద్దుటు. నన్నన్న మత్తే అనాథనన్నాగి వాదిద్దుటు'.

‘అదస్తే తలే హోడ్డుకచూ, ఓది బెరిమోఎవు నిష్పత్తి?’

‘కుమారో, సుమ్మనిరి. అయ్య నిష్పత్తి జయింతా’.

‘అల్లి అమ్మ మనేగే హోదాగ మత్తే ఇదే విషయక్కే జగభాగిత్తు. మాతిన భరదల్లి నిష్పత్తి ఈ శో బినీస్టల్లి ఇరో జనక్కే నితి-నియత్తు ఏనూ ఇచ్చోదల్ల, హిగే ఏనో బహాల కెట్టు మాతుగణన్ను ఆడిబిష్టే అన్నట్టే. అమ్మగే అప్పు సిమ్ము ఒందధ్య నాను యావత్తు నోటిల్ల, నన్న క్రీన పట్టి హిడిదు కేస్టేగే అదెష్టు మాడుచేయో గొత్తిల్ల. నాను అవభున్న సుమ్మనే హాగే తల్లి హోరగే బందిద్దుపేఁ జ్వాపక ఇచ్చోదు నంతర బందూ గొత్తిల్ల’.

‘సారో, ఇవను కతే బిడ్డత్తువే మేగా కిరియులో తర, నిష్పత్తి కేయోలిధ్యార్, స్టేషన్స్‌గే ఎత్తుక్కొండోని నమ్మ మెధదాగభ ప్రయోగ మాడుదైనే ఇప్పుగాలు బాయిచోయు. సుమ్మ ముత్తగే తల్లుధ్యాంతే, అల్లి రాయమ్మన తలేబురుడే మల్లిపల్ల ఘ్రాక్కర్ ఆగ్గే, రాడ్ తగోండ్ ఒప్పు. ఇల్లి నముత్త పుంగి ఉద్దాఖే. ఏయో బోలోమగనే నడియో స్టేషన్స్. అల్లి హిగభ్యాయంతే నినా కథోలా’.

కుమారో నుగ్గి, జయింతన క్రీన హింభాగద శట్టిన పట్టిగే క్కేహాకియో బిట్టు.

‘కుమారో, ఇల్లి నానిచోయు పనక్కేళి. ఈగ సద్వ్యక్తి నిష్పత్తి హోగి అల్లి ఒల్గా గొమల్లి కూరితి. నాను కరేదాగ బరబేకష్టో, ఏను...’

కుమారో ఏనో గొణికోండు ఒళ్ళక్కే హోద.

‘జయింతా, స్టీలి కళ్లుకోండు బదుకోయోదు, నంబికి దోలైహాన నుంగికోలైయోదు, నమ్మవరే నమ్మన్న పేద్దున్న మాడి హంగి కేళే హాక్కిద్దాగ అసంహయకేయింద ఇచ్చోదు ఎంథపరిగు కష్ట అష్టక్కు నావేల్ల మనుష్యరే అల్లా? సహనే కళ్లుకోండాగ ఏనేనో ఆగ్గిదుతే. కోఱిటాగభు కూడ

అఫో రేబో. స్టీలో కమ్మ చైటో క్లీనో... ఓల్లి దేనో వి కేనో హెల్పు యు. నిష్పత్తి నమగే సత్క హేళుదై మాత్ర, అదు పూర్తియాగి.. ఈ అవకాశ కళ్లుకోలైది.. యు కేనో కమ్మ చైటో ఏతా ఏ వేరి లేటో పనిష్టేంటో’.

‘ఔమాన మాదిద్దాగోణిదే అంత కాణుతే’.

‘నిమగే అమ్మన కోలే మాడోదస్తే బలవాద కారణ ఇత్తు. నిష్పత్తి త్రితి మురిదు బిధ్యు, అమ్మ బేరీయవరోందిగి సహజివనదల్లిద్దాటే ఎందు నిమగే అనిసిదే. అమ్మ కోలే ఆగోదస్తే మంచి అవరన్న భేటి మాదిద కోనెయి వ్యక్తి నిష్పత్తి. అల్లి మారామారి గలాటి నడేదిదే అదస్తే సాస్తే ఇదే. అమ్మ కోలేయాద నంతర అవర బ్రియితమనాగిద్దరూ అవర ముఖ నోడక్కు బరదే, యారిగూ హేళదే, పోను స్థితో ఆఫో మాదికోండు, అభాధతాసదల్లిధ్యారి. హేళి, ఇన్వార మేలే సందేహ పడబేఁకు నావు?’

‘నన్న మత్తు అమ్మ సంబంధ ముగిద కతే అన్నోదు బుద్దిగే లిషితవాగిత్తు, ఆదరే హైదరయి ఇన్ను ఒప్పికోండిరల్లి. ఈ ద్వాండ్, తోయ్యుటిటిల్లి నన్న నేమ్మది సంపూణి నాత ఆఇత్తు. నన్న స్థితి నోడలాగదే నమ్మ పోలోమనో మురుగొ, కోనె సారి హోగి మాతాది సారా, సరిహోగిమదు అలంపు, హోదే, మాతు నడిల్లి, జగభ నడితు. సహనే కళ్లుకోండు. అదు ఇన్నో రాది ఆయ్యు. నాను మురుగొ మాతు కేళి అల్లి హోగిద్దు తప్పాయు. ఇట్లా వాస్ లేటో బిటింగ్ ఎ డేడో హాస్టాఫ్ ఓ ము వేకో ఇట్లా ఆపో హేచిదుల్ల. నిష్పత్త బందు కరేదుకోండు హోగ్రీల అంత గొత్తిత్తు. అల్లినక ఆడ్డు ఏకాంతదల్లోయో అంత యారిగూ హేళదే, పోనో ఆఫో మాదికోఁట్టు ఇల్లిరే. కుమారో, ఈ మనే సిలో మాది ఇవరన్న స్టేషన్స్గి కరెదుకోండు ఒచ్చి. హోగే అవర గాదినూ బరలి స్టేషన్స్గి’.

‘సారో, నాను యావాగ్గు నిష్పత్తు చ్యాషన్స్గి రేస్ట్టోక్కు కోట్టిట్టిని ఇవత్తు ఒందు సారి నన్న అనుభవశ్చ రెస్ట్స్కో కోడి సారో. ఇంధుద్దేల్లా నాను ఎష్టు నోడిద్దిని సారో’.

మేలక్కే ఎద్దు నిత జయింతా మాయ్యిన్ కడె తిరుగి,

‘మిస్టర్ మాయ్యి, సాకు నిష్పత్తు ఈ గుడో కాపో - బ్యాడో కాపో ఆట. కశోండోగోణి నన్న నిష్పత్తు స్టేషన్స్గి. మై లాయర్ విలో కాలో యు నో’.

‘జయింతా, నిష్పత్తి హేళద్దు అధి సత్క అష్టే. నాను గుడో కాపో, యాకే అంచ్చే ఇల్లి తనకనూ నిష్పత్తి హైతిర గౌరవదిందానే మాతాతాడు ఇద్దిని. ఆదరే కుమారో బ్యాడో కాపో ఆల్ల, హి ఈస్టా ఎ నామాలో కాపో. బ్యాడో కాపో యారు గొత్తాలు, ఈ కోలే ప్రకరణక్కే హోస ఇన్సెస్టీగేటింగ్ ఆఫీసర్ ఒతాఫరె నన్న జాగశ్చ ఇష్టేరు దివసదల్లి, అవరు రియల్ బ్యాడో కాపో. ఒందల్ల ఎరదు సారి స్పేండో ఆగిద్దారె, కస్టోరైయలో డేతో కేసల్లి. హి వేసో డటో యాసో ఎ బ్యాడ్జ్ ఆఫో హానరో ఆనో హిస్ చెస్టో మాస్టర్ ఆఫో టాజెర్ ఎ నన్న జోతే సపకరిసదే, నయివాగి బగీకాసోల్లా ఇద్దిరి. కుమారో, ఈ మనే సిలో మాది ఇవరన్న స్టేషన్స్గి కరెదుకోండు ఒచ్చి. హోగే అవర గాదినూ బరలి స్టేషన్స్గి’.

‘యేసో సారో’.

ఎల్లరూ వాపసో స్టేషన్స్గి బందాగ గాంజా దంధయి జ్ఞారు బిల్లురే వ్యాపారిగాల్ను జాస్టియాద మాలు సమేత ఎళ్ళిందు బందిత్తు మాయ్యిన పేదగెల పాపే’.

‘వినయో, ఈ చిల్లరై జనక్కే బేరే ఇన్సెల్లిందాదరూ పురోకే నడేయుత్తాయి...’

‘వికారింద్రాయు సారో. హంచికే పూర్వేకే ఎల్లరూ రపి ఒబ్బునదే సారో’.

‘గుడో వాస్ ఆల్ ఆఫో యు... కుమారో, పేపరో వాస్ ప్రాపరాగిలరి. కోఎసల్లి పూర్లో కుస్టది కేళి. లేటో ఆసో డిగో దినో స్టోక్ పిటో కంట్లుట్లి’.

‘యేసో సారో’.

‘వినయో, యారాదు ఒందిబ్బరు ఎండో యుసాసోన్లు కరెతందిద్దరే చెన్నాగిటిఫు... నో ప్రాబ్లు... ఇష్టు దొడ్డె స్టేషన్స్ బిల్లీగో నావు పూర్తి లుపయోగిస్తే చెంచుకే. ఆ కేసెను హాలో, వాస్ లాపో మాడోళ్లి. ఎల్లా సత్క హోరగే బరబేకు. ఏనయో, స్టో ఆ రంగయ్యన కంట్లోలో మాది, జెవానే తెగుధిద్దారె, అంధ మనుష్ట అవరు’.

‘యేసో సారో’.

‘జయింతా, ఇవత్తు రాత్రి నిష్పత్తి ఈ త్రుగ్గి పెడ్డసో జోతే కళేబేకు. అదు నిష్పత్తు ఆయ్యు’.